ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി അറുപത്തിരണ്ട്

റോമിന്റെ പ്രവചനകാലം: ദർശനം അനാവരണം ചെയ്യുന്നു

Jeff Pippenger
2024-03-27

റോംം ദർശനത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു; അതിന്റെ "കാലത്തിൽ" റോം വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യക്തമായതായി ഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്താണെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയാണിത്:

> "വെളിപ്പാട് മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണ്; എങ്കിലും അത് തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകവും ആകുന്നു. ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ അവസാന നാളുകളിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന അത്ഭുതകരമായ സംഭവങ്ങളെ അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഉപദേശങ്ങൾ നിർവചിതങ്ങളാണ്; അവ ഗൂഢവുമായും മനസ്സിലാക്കാനാകാത്തതുമായവയല്ല. ഇതിൽ ദാനിയേലിലുള്ളതുപോലെ അതേ പ്രവചനരേഖ തന്നെയാണ് കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ചില പ്രവചനങ്ങൾ ദൈവം വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ അവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കാണിച്ചുകൊണ്ട്. വലിയ പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ കർത്താവ് ആവർത്തിക്കയില്ല." Manuscript Releases, volume 9, 8.

"വലിയ പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ" കർത്താവ് ആവർത്തിക്കാറില്ല; റോമുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന "കാലങ്ങൾ" വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. റോമുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന "കാലം" മനസ്സിലാക്കുന്നത് "വലിയ പ്രാധാന്യമുള്ള" കാര്യമാണ്; കാരണം, ദർശനത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന വിഷയമായി റോമിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് അതുതന്നെയാണ്. ദാനിയേലിലും വെളിപ്പാടിലും പാപ്പാപരമായ ആധിപത്യത്തിന്റെ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് വർഷങ്ങൾ ഏഴു പ്രാവശ്യം നേരിട്ട് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

> അവൻ പരമോന്നതനോടു വിരോധമായി വലിയ വാക്കുകൾ പറയും; പരമോന്നതന്റെ വിശുദ്ധന്മാരെ ക്ഷയിപ്പിക്കും; കാലങ്ങളെയും നിയമങ്ങളെയും മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കും; ഒരു കാലവും കാലങ്ങളും അരക്കാലവും വരെ അവർ അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും. ദാനീയേൽ 7:25.

> നദിജലങ്ങ ളുടെ മീതെ നിന്ന ിരുന്ന , ചണവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യ നെ ഞാൻ കേട്ട ു; അവൻ തന്റെ വലങ്ക യ്യ ും ഇടങ്ക യ്യ ും ആകാശത്തേ ക്ക ു ഉയർത്ത ി, എന്നേ ക്ക ും ജീവിക്ക ുന്ന വന്റെ നാമത്ത ിൽ സത്യ ം ചെയ ഇതു ഒരു കാലവും കാലങ്ങ ളും അരകാലവും ആയിരിക്ക ും എന്ന ു പറഞ്ഞ ു; വിശുദ്ധ ജനത്ത ിന്റെ ശക്ത ി ചിതറിച്ച ുകളയുന്ന തു

പൂർത്ത ിയായപ്പേ ാൾ, ഈ സകല കാര്യ ങ്ങ ളും സമാപിക്ക ും എന്ന ും അവൻ പറഞ്ഞ ു. ദാനിയേൽ 12:7.

എന്നാൽ ആലയത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള പ്രാകാരം വിട്ടുകളക; അതിനെ അളക്കരുത്; കാരണം അത് ജാതികൾക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ വിശുദ്ധനഗരത്തെ നാൽപ്പത്തിരണ്ട് മാസം കാൽകൊണ്ട് ചവിട്ടിക്കളയും. വെളിപ്പാട് 11:2.

എന്റെ രണ്ടു സാക്ഷികൾക്കു ഞാൻ അധികാരം നല്കും; അവർ രട്ടുടുത്തുകൊണ്ടു ആയിരത്തി ഇരുനൂറും അറുപതു ദിവസങ്ങൾ പ്രവചിക്കും. വെളിപ്പാട് 11:3.

അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ മരുഭൂമിയിലേക്കു ഔടിപ്പോയി; അവിടെ അവൾക്കായി ദൈവം ഒരുക്കിയ ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവിടെ അവർ അവളെ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് ദിവസം പോറ്റേണ്ടതിന്നു. വെളിപ്പാട് 12:6.

സ്ത്രീക്കു മഹാഗരുഡന്റെ രണ്ടു ചിറകുകൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടു; അവൾ സർപ്പത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്ന് തന്റെ സ്ഥലമായ മരുഭൂമിയിലേക്കു പറന്നു പോകേണ്ടതിന്നു തന്നേ; അവിടെ അവൾ ഒരു കാലവും കാലങ്ങളും അർദ്ധകാലവും പോഷിക്കപ്പെടുന്നു. വെളിപ്പാടു 12:14.

അവന്നു മഹത്തായ കാര്യങ്ങളും ദൂഷണങ്ങളും സംസാരിക്കുന്ന ഒരു വായ് കൊടുക്കപ്പെട്ടു; നാൽപ്പത്തിരണ്ടു മാസം പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ അവന്നു അധികാരവും കൊടുക്കപ്പെട്ടു. വെളിപ്പാട് 13:5.

ഈ ഏഴ് നേരിട്ടുള്ള പരാമർശങ്ങൾ റോമിന്റെ വ്യത്യസ്തമായ പ്രത്യേക പ്രവാചക സവിശേഷതകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. റോം വെളിപ്പെടുന്നത് ആ ഭാഗങ്ങളിലാണു. ഈ കാലഘട്ടങ്ങൾ “മൂന്നര വർഷം അഥവാ 1260 ദിവസം” എന്ന നിലയിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. “മൂന്നര വർഷം” എന്നതെയോ “ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് ദിവസം” എന്നതെയോ ബൈബിളിൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയില്ല. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ആ ഏഴ് പരാമർശങ്ങളുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ അതനുസരിച്ച് പ്രയോഗിക്കുന്നതുമാത്രമാണ്.

13-ആം അധ്യ ായത്ത ിൽ (1–10 വാക്യ ങ്ങ ളിൽ) മറ്റെ ാരു മൃഗത്തെ ക്ക ുറി വിവരണം കൊടുക്ക ുന്ന ു; അത് “പുലിക്ക ു സമമായ” ഒന്ന ായിരുന്ന ു; അതിന്ന ു സർപ്പ ം “തന്റെ ശക്ത ിയും സിംഹാസനവും വലിയ അധികാരവും” കൊടുത്ത ു. ഈ ്രപതീകം, മിക്ക ്രപൊട്ട സ്റ്റ ന്റുക്ക ളും വിശ്വ സിച്ച ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, പുരാതന റോമൻ സാ്രമാജ്യ ം ഒരിക്ക ൽ കൈവശം വച്ച ിരുന്ന ശക്ത ിയിലും സിംഹാസനത്ത ിലും അധികാരത്ത ിലും അവകാശിയായി വന്ന പാപ്പ ത്വ ത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ആ പുലിപോലെയുള്ള മൃഗത്തെ ക്ക ുറിച്ച ് ഇ്രപകാരം ്രപഖ്യ ാപിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു: “വമ്പ ിച്ച കാര്യ ങ്ങ ളും ദൂഷണങ്ങ

സംസാരിക്ക ുന്ന ഒരു വായ് അതിന്ന ു കൊടുക്ക പ്പെ ട്ട ു.... ദൈവത്ത ിനെതിരായി ദൂഷണം സംസാരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു, അവന്റെ നാമത്തെ യും അവന്റെ ആലയത്തെ യും സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ വസിക്ക ുന്ന വരെയും ദൂഷിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു, അവൻ തന്റെ വായ് തുറന്ന വിശുദ്ധ ന്മ ാരോടു യുദ്ധ ം ചെയ്‌വാനും അവരെ ജയിക്ക ുവാനും അതിന്ന ു അനുവദിക്ക പ്പെ ട്ട ു; സകല ഗോ (ത്രങ്ങ ളുടെയും ഭാഷകളുടെയും ജാതികളുടെയും മേൽ അധികാരവും അതിന്ന ു കൊടുക്ക പ്പെ ട്ട ു.” ദാനിയേൽ 7-ലെ ചെറിയ കൊമ്പ ിന്റെ വിവരണത്തോ ാട് ഏകദേശം സമാനമായിരിക്ക ുന്ന ഈ (പ്രവചനം, സംശയമില്ല ാതെ, പാപ്പ ത്വ ത്തേ ക്ക ാണ് സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ത്.

“‘നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം അവന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടു.’ എന്നും പ്രവാചകൻ പറയുന്നു: ‘അവന്റെ തലകളിൽ ഒന്നു മരണത്തിന്നായിപോലെ മുറിവേറ്റതായി ഞാൻ കണ്ടു.’ പിന്നെയും: ‘ബന്ദിത്വത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ ബന്ദിത്വത്തിലേക്കു പോകും; വാളുകൊണ്ടു കൊല്ലുന്നവൻ വാളുകൊണ്ടുതന്നെ കൊല്ലപ്പെടണം.’ ആ നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം എന്നത് ‘ഒരു കാലവും കാലങ്ങളും അരകാലവും,’ അഥവാ ദാനിയേൽ 7-ലെ മൂന്നര വർഷം, അല്ലെങ്കിൽ 1260 ദിവസം തന്നേ ആകുന്നു—ദൈവജനത്തെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ കാലം. മുമ്പുള്ള അധ്യായങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഈ കാലഘട്ടം ക്രി.വ. 538-ൽ പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തോടെ ആരംഭിച്ച് 1798-ൽ അവസാനിച്ചു. അന്നു ഫ്രഞ്ച് സൈന്യം പോപ്പിനെ ബന്ദിയാക്കി, പാപ്പാധികാരം അതിന്റെ മരണകരമായ മുറിവു ഏറ്റു; ഇങ്ങനെ, ‘ബന്ദിത്വത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ ബന്ദിത്വത്തിലേക്കു പോകും’ എന്ന പ്രവചനം നിവൃത്തിയായി.” The Great Controversy, 439.

“റോമിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന” “കാലം” എന്ന നിലയിൽ മൂന്നര വർഷത്തെ പരിഗണിക്കേണ്ട ദൈവപ്രേരിത അധികാരത്തോടുകൂടി, റോമിനെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റ് ബൈബിൾ പരാമർശങ്ങളും ഉദിച്ചുവരുന്നു.

എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യമായി പറയുന്നു: ആകാശം മൂന്നു വർഷവും ആറു മാസവും അടഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന എലിയാവിന്റെ നാളുകളിൽ, ദേശമൊട്ടാകെ വലിയ ക്ഷാമം ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, യിസ്രായേലിൽ അനേകം വിധവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ലൂക്കാ 4:25.

എലീയാവിന്റെ മൂന്നര വർഷങ്ങൾ, ത്യാതീറാ സഭയിലെ പാപ്പാസഭാ റോം എന്നതിന്റേതായ പ്രതീകമായ യെസബേലിനോടു ആ കാലത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.

എങ്ക ിലും നിനക്ക ു വിരോധമായി എനിക്ക ു കുറെ കാര്യ ങ്ങ ൾ ഉണ്ട ്; കാരണം, താൻ ഒരു (പ്രവാചകസ്(ത്രീയാണെന്ന ു സ്വ യം വിളിക്ക ുന്ന യെസബേൽ എന്ന സ്(ത്രീയെ നീ ഉപദേശിപ്പ ാനും എന്റെ ദാസന്മ ാരെ വ്യ ഭിചാരം ചെയ്‌വാനും വി(ഗ്രഹങ്ങ ൾക്ക ് അർപ്പ ിച്ച വ ഭക്ഷ ിപ്പ ാനും വശീകരിപ്പ ാനും അനുവദിക്ക ുന്ന ു. അവളുടെ വ്യ ഭിചാരത്ത ിൽനിന്ന ു

മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ ഞാൻ അവൾക്കു സമയം കൊടുത്തു; എങ്കിലും അവൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. വെളിപ്പാട് 2:20, 21.

യെസബേൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നാലാമത്തെ സഭയ്ക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന “കാലം” ഒരു “അവകാശവും” ആകുന്നു.

ഏലിയാവു നമ്മെപ്പോലെ തന്നെയുള്ള സ്വഭാവദൗർബല്യങ്ങൾക്കു വിധേയനായ മനുഷ്യനായിരുന്നു; മഴ പെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ അത്യുത്കടമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു; അപ്പോൾ മൂന്നു വർഷവും ആറു മാസവും ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്തില്ല. യാക്കോബ് 5:17.

നാല്പത്തിരണ്ട് മാസങ്ങൾ ആയിരത്തി ഇരുനൂറും അറുപതും ദിവസങ്ങളോടു തുല്യമാണെന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ആ കാലയളവിനെ ക്രിസ്തു പരാമർശിച്ച “ആ ദിവസങ്ങൾ” എന്നതായി തിരിച്ചറിയുന്നു.

ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടങ്ങൾ—‘നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം,’ എന്നും ‘ആയിരത്തിരുനൂറും അറുപതു ദിവസങ്ങൾ,’ എന്നും—ഒന്നുതന്നെയാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ റോമിന്റെ പീഡനത്തിന് കീഴിൽ സഹിക്കേണ്ടിയിരുന്ന കാലത്തെ അവ രണ്ടും ഒരുപോലെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ 1260 വർഷങ്ങൾ ക്രി.വ. 538-ൽ ആരംഭിച്ചു; അതിനാൽ അത് 1798-ൽ അവസാനിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അന്നേക്കാലത്ത് ഒരു ഫ്രഞ്ച് സൈന്യം റോമിൽ കടന്നുചെന്നു പോപ്പിനെ തടവുകാരനാക്കി; അവൻ പ്രവാസത്തിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടൻതന്നെ പിന്നീട് ഒരു പുതിയ പോപ്പ് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, പാപ്പാ ഭരണശ്രേണിക്ക് അതിന് മുമ്പ് കൈവശംവെച്ചിരുന്ന അധികാരം അതിനുശേഷം ഒരിക്കലും പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

“സഭയ്ക്കു നേരെയുണ്ടായ പീഡനം 1260 വർഷങ്ങളുടെ മുഴുവൻ കാലയളവിലും തുടർന്നില്ല. തന്റെ ജനങ്ങളോടുള്ള കരുണനിമിത്തം ദൈവം അവരുടെ അഗ്നിമയമായ പരീക്ഷയുടെ സമയം ചുരുക്കി. സഭയ്ക്കു വരാനിരുന്ന ‘മഹാകഷ്ടത’യെക്കുറിച്ചു മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുമ്പോൾ രക്ഷിതാവ് ഇങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തു: ‘ആ ദിവസങ്ങൾ ചുരുക്കപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു ജഡവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു; എങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുത്തവരുടെ നിമിത്തം ആ ദിവസങ്ങൾ ചുരുക്കപ്പെടും.’ മത്തായി 24:22. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ സ്വാധീനത്താൽ, 1798-നു മുമ്പേ തന്നെ പീഡനത്തിന് അറുതി വരുത്തപ്പെട്ടു.” The Great Controversy, 266.

ക്രിസ്തുവും സഹോദരി വൈറ്റും “ആ ദിവസങ്ങൾ” എന്ന പ്രയോഗത്തെ “കാലം” എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നു; അത് പാപ്പാഭരണത്തിലുള്ള റോമിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ മുപ്പത്തൊന്നാം വാക്യത്തിൽ പാപ്പത്വത്തെ ഭൂമിയുടെ സിംഹാസന സ്ഥാപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ഉണ്ടായ പീഡനത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ആ പീഡനകാലത്തെ അവൻ “അനേകം

ദിവസങ്ങ ൾ” എന്ന ു വിളിക്ക ുന്ന ു.

> അവന്റെ ഭാഗത്തു സൈന്യങ്ങൾ നിലകൊള്ളും; അവ ശക്തിയുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ അശുദ്ധമാക്കുകയും നിത്യത്യാഗം നീക്കിക്കളയുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛവസ്തുവിനെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. നിയമത്തിന്നു വിരോധമായി ദുഷ്പ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്നവരെ അവൻ ചാപല്യവചനങ്ങളാൽ വഷളാക്കും; എന്നാൽ തന്റെ ദൈവത്തെ അറിയുന്ന ജനം ബലപ്പെട്ടവരായി മഹത്തായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യും. ജനങ്ങളിൽ വിവേകമുള്ളവർ അനേകരെ ബോധിപ്പിക്കും; എങ്കിലും അവർ വാളിനാലും അഗ്നിയാലും പ്രവാസത്താലും കവർച്ചയാലും അനേകം നാളുകൾ വീഴും. ദാനീയേൽ 11:31–33.

റോം അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവചനകാലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വെളിപ്പെടുന്നു; അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് പൗലൊസ് പാപപുരുഷൻ “തന്റെ കാലത്തിൽ” വെളിപ്പെടും എന്ന് പറയുന്നത്. നാം അറിഞ്ഞിരിക്കാതെയെങ്കിൽ നശിച്ചുപോകുന്ന ആ ദർശനം റോം സ്ഥാപിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത, എന്തുകൊണ്ടാണ് ആ പ്രവചനകാലം ഇത്രയും തവണയും ഇത്രയുംവിധങ്ങളിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു; കാരണം ദൈവം “വലിയ പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ ആവർത്തിക്കുകയില്ല.” മുൻവചനങ്ങളിൽ ആ കാലയളവിന്റെ അവസാനും അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

> ജനങ്ങളിൽ ബോധമുള്ളവർ അനേകരെ ഉപദേശിക്കും; എങ്കിലും അവർ വാളിനാലും അഗ്നിയാലും തടവിനാലും കവർച്ചയാലും അനേകം ദിവസങ്ങൾ വീഴും. അവർ വീഴുമ്പോൾ അല്പമായൊരു സഹായം ലഭിക്കും; എന്നാൽ പലരും കപടസ്തുതികളോടെ അവരോടു ചേർന്നുകൊള്ളും. ബോധമുള്ളവരിൽ ചിലർ അവരെ പരീക്ഷിക്കാനും ശുദ്ധീകരിക്കാനും അവരെ വെളുപ്പിക്കാനും, അന്ത്യകാലം വരെയും വീഴും; കാരണം അതു ഇപ്പോഴും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കാലത്തേക്കുള്ളതാകുന്നു. ദാനീയേൽ 11:33–35.

“അവസാനകാലം” “ഇനിയും നിയമിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ഒരു സമയത്തേ ക്ക ുള്ള താണ്.” “നിയമിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ” എന്ന തിനുള്ള എ “മോഎദ്” ആകുന്ന ു; അതിന്റെ അർത്ഥ ം ഒരു നിശ്ച ിത സമയമോ ഒരു നിയമനമോ എന്ന താണ്. ദാനിയേലിന്റെ പുസ ്തകത്ത ിൽ “നിയമിച്ച ിരിക്ക ുന്ന സമയം” എന്ന തിന്റെ പ്രവചനാത്മ ക പ്രസക്ത ിയ പ്രാധാന്യ വും അത് എത്ര പ്രാവശ്യ ം പരാമർശിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു എന്ന തിലൂടെ തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ു. വളരെ കുറച്ച ് ലയോദിക്യ ാ അഡ്വെ ന്റിസ്റ്റ ുകൾ മാത്രമേ, അങ്ങ നെ ആരെങ്ക ിലും ഉണ്ടെ ങ്ക ിൽ, 1989 “അവസാനകാലം” ആയിരുന്ന ു എന്ന ും, അതുകൊണ്ട ് 1989 ഒരു നിയമിത സമയമായിരുന്ന ു എന്ന ും തിരിച്ച റിയുന്ന ുള്ള ു. അത് ദൈവം നിർണ്ണ യിച്ച ഒരു നിയമനമായിരുന്ന ു; അപ്പേ ാൾ അവൻ നൂറ്റ ിനാല പ്പത്ത ിനാലായിരങ്ങ ളുടെ

്രപസ്ഥ ാനത്ത ിനുവേണ്ട ി അറിവ് മു്രദവിട്ട ് തുറക്ക ുമായിരുന്ന ു. ഈ കാരണത്ത ാൽ, “നിയമിച്ച ിരിക്ക ുന്ന സമയം” “അവസാനകാലത്ത ിന്റെ” വരവിനെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു എന്ന സത്യ ത്ത ിന് ദാനിയേലിന്റെ പുസ ്തകം സാക്ഷ ികളെ നൽകുന്ന ു. ദാനിയേൽ എട്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ, ഈ ്രപവചനാത്മ ക ്രപതീകം അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു.

> ഉലായിയുടെ കരകളുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഒരു മനുഷ്യശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു; അത് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ഗബ്രിയേലേ, ഈ മനുഷ്യന്നു ദർശനം ഗ്രഹിപ്പിക്ക. അങ്ങനെ ഞാൻ നിന്നിരുന്ന സ്ഥാനത്തേക്കു അവൻ അടുത്തുവന്നു; അവൻ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു മുഖം കുനിഞ്ഞുവീണു; എന്നാൽ അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: മനുഷ്യപുത്രാ, ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക; ദർശനം അന്ത്യകാലത്തേക്കുള്ളതാകുന്നു. അവൻ എന്നോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിലത്തേക്കു മുഖം ചായ്ച്ച് ഗാഢനിദ്രയിൽ ആയിരുന്നു; എന്നാൽ അവൻ എന്നെ തൊട്ടു നേരെ നിർത്തി. പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു: ഇതാ, ക്രോധത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതു ഞാൻ നിന്നെ അറിയിക്കും; നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തു അന്ത്യമുണ്ടാകുമല്ലോ. ദാനീയേൽ 8:16–19.

പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെപ്പോലെ, ഈ വാക്യങ്ങളിൽ “time of the end” എന്നതിലെ “end” എന്ന പദം “appointed” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദത്തേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു എബ്രായപദമാണ്. “സമാപ്തിയുടെ സമയം” എന്നത് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. “നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയം” (moed) ഒരു നിശ്ചിത നിയമനമാണ്; “സമാപ്തിയുടെ സമയം” (എബ്രായപദം “gets”) എന്നാൽ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ്. റോമിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ആ “സമയം” തന്നെയാണ്; ആ “സമയം” അത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളതാകയാൽ, ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനവും, ആ സമയത്തിന്റെ അവസാനത്തെത്തുടർന്ന് വരുന്ന കാലഘട്ടവും, അനേകം സാക്ഷികളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യത്തിൽ, ജാതീയ റോം ഒരു “സമയം” ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്നതായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു.

ഒരു ്രപതീകാത്മ ക “കാലം” എന്ന ത് മുന്ന ൂറ്റ ി അറുപത് വർഷങ്ങ ളാണ്; കാരണം ഒരു ബൈബിൾ വർഷത്ത ിൽ മുന്ന ൂറ്റ ി അറുപത് ദിവസങ്ങ ളുണ്ട ്. ബഹുദേവാരാധക റോം ഒരു “കാലം” ഭരിച്ച ു; പാപ്പ ാത്വ റോം “ഒരു കാലവും കാലങ്ങ ളുമായി അരകാലവും” ഭരിച്ച ു. ആധുനിക റോം ഒരു ്രപതീകാത്മ ക “മണിക്ക ൂർ,” അല്ലെ ങ്ക ിൽ ഒരു ്രപതീകാത്മ ക “നാല ്പത്ത ് മാസം” ഭരിക്ക ുന്ന ു. 1844-ന് ശേഷം ്രപവചനകാലമില്ല ; അതുകൊണ്ട ് “മണിക്ക ൂറും” “നാല ്പത്ത ിരണ്ട ് മാസങ്ങ ളും” ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ ്ചനിയമം മുതൽ മനുഷ്യ രുടെ കൃപാകാലാവസാനം വരെയുള്ള കാലഘട്ട മാണ്. എന്ന ാൽ ബഹുദേവാരാധക റോം ്രകി.മു. 31-ലെ ആക ്ടിയം യുദ്ധ ം മുതൽ ്രകി.വ. 330-ൽ കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ സാ്രമാജ്യ ത്ത ിന്റെ തലസ്ഥ ാനം കോൺസ്റ്റ ാന്റിനോപ്പ ിളിലേക്ക ു മാറ്റ ുന്ന തുവരെയും പരമാധികാരത്തോ ാടെ ഭരിച്ച ു. താഴെ കൊടുത്ത ിരിക്ക ുന്ന വാക്യ ങ്ങ

ബഹുദേവാരാധക റോമിനെക്ക റുറിച്ച ാണ് പറയുന്ന തെന്ന ് നമുക്ക റിയാം; കാരണം ക്രിസ ്തു ക്രൂശിക്ക പ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ "തകർക്ക പ്പെ ടേണ്ട " "നിയമത്ത പ്രഭു" ആയി പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. അന്ന ത്തെ ഭരണശക്ത ി ബഹുദേവാരാധക റോമായിരുന്ന ു; അതിനാൽ നാം ഇപ്പേ ാൾ പരിഗണിക്ക ാൻ പോകുന്ന വാക്യ ങ്ങ ൾ ബഹുദേവാരാധക റോമിനെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

> അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു നിന്ദ്യനായ മനുഷ്യൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും; രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വം അവന്നു കൊടുക്കുകയില്ല; എങ്കിലും അവൻ സമാധാനപൂർവ്വം വന്ന് ചാട്ടുവാക്കുകളാൽ രാജ്യം കൈവശമാക്കും. പ്രളയത്തിന്റെ ഭുജങ്ങളാൽ അവർ അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഒഴുകിപ്പോകുകയും തകർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; നിയമത്തിന്റെ പ്രഭുവും അങ്ങനെ തന്നേ. അവനോടു സഖ്യം ചെയ്തശേഷം അവൻ വഞ്ചനാപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കും; അവൻ ഉയർന്ന് ചെറുജനത്തോടുകൂടെ ബലവാനായിത്തീരും. അവൻ സമാധാനപൂർവ്വം പ്രവിശ്യയിലെ ഏറ്റവും സമൃദ്ധമായ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു കടന്നുചെന്നു, തന്റെ പിതാക്കന്മാരും അവരുടെ പിതാക്കന്മാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതു ചെയ്യും; അവൻ കൊള്ളയും അപഹരിച്ച വസ്തുക്കളും സമ്പത്തും അവരുടെ ഇടയിൽ ചിതറിച്ചുകൊടുക്കും; അതെ, ഒരു കാലംവരെ അവൻ ദുര്ഗങ്ങൾക്കെതിരെ തന്റെ ഉപായങ്ങൾ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ദാനിയേൽ 11:21–24.

വാക്യങ്ങളുടെ അവസാന ഭാഗത്തിലുള്ള "against" എന്ന പദത്തിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ "from" എന്ന അർത്ഥമാണ് ഉള്ളത്; ആ വാക്യം പറയുന്നത്, അജാതീയ റോം തന്റെ കോട്ടസ്ഥലമായ (റോം നഗരം) "നിന്ന്" മൂന്നു നൂറ്റി അറുപതു വർഷം ഭരിക്കും (തന്റെ ഉപായങ്ങൾ പ്രവചിക്കും) എന്നതാണ്.

> "'വാക്യം 24. അവൻ പ്രവിശ്യയിലെ അത്യന്തം സമൃദ്ധമായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കുപോലും സമാധാനത്തോടെ കടന്നുചെല്ലും; അവന്റെ പിതാക്കന്മാരും അവന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാക്കന്മാരും ചെയ്യിട്ടില്ലാത്തതു അവൻ ചെയ്യും; അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ കൊള്ളയും അപഹൃതസമ്പത്തും ധനസമ്പത്തും ചിതറിച്ചുകൊടുക്കും; അതെ, അവൻ കോട്ടകളെതിരായി തന്റെ പദ്ധതികൾ ഒരു കാലത്തേക്കായി ആസൂത്രണം ചെയ്യും.'
>
> റോമിന്റെ കാലത്ത ിന് മുമ്പ ് ജാതികൾ വിലമതിക്ക പ്പെ ടുന്ന പ്രവിശ്യ കളിലും സമൃദ്ധ മായ പ്രദേശങ്ങ ളിലുമായി പ്രവേശിച്ച ിരുന്ന സാധാരണ രീതി യുദ്ധ വും ജയവും മുഖാന്ത രമായിരുന്ന ു. ഇപ്പേ ാൾ റോം പിതാക്ക ന്മ ാരും അവരുടെ പിതാക്ക ന്മ ാരും ചെയ ്തിട്ട ില്ല ാത്ത തു ചെയ്യ ുവാനിരിക്ക ുകയായിരുന്ന ു; അതായത്, ഈ കൈവശപ്പെ ടുത്ത ലുകൾ സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗ ങ്ങ ളിലൂടെ സ്വ ീകരിക്ക ുക. മുമ്പ ് കേട്ട ുകേൾവിയില്ല ാത്ത ഒരു ആചാരം ഇപ്പേ ാൾ ആരംഭിക്ക പ്പെ ട്ട ു—രാജാക്ക ന്മ ാർ തങ്ങ ളുടെ രാജ്യ ങ്ങ ൾ പാരമ്പ ര്യ ദാനമായി റോമാക്ക ാർക്ക ു വിട്ട ുകൊടുക്ക ുന്ന തെന്ന ആച

ഇങ്ങ നെ റോം വിശാലമായ പ്രവിശ്യ കളുടെ അധികാരം കൈവശമാക്ക ി.

“അങ്ങനെ റോമിന്റെ ആധിപത്യത്തിൻ കീഴിൽ വന്നവർ അതിൽനിന്ന് അല്പമല്ലാത്ത പ്രയോജനം അനുഭവിച്ചു. അവരോടു ദയയോടും സൗമ്യതയോടും കൂടിയാണ് പെരുമാറപ്പെട്ടത്. ഇരയും കൊള്ളയും അവർക്കിടയിൽ പങ്കുവെച്ചതുപോലെയായിരുന്നു അത്. അവർ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു; റോമൻ ശക്തിയുടെ സംരക്ഷണച്ഛായയിൽ സമാധാനത്തോടും സുരക്ഷിതത്വത്തോടും കൂടി വിശ്രമിച്ചു.”

“ഈ വാക്യത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തെക്കുറിച്ച്, കോട്ടകളുടെ വിരുദ്ധമായി അല്ല, മറിച്ച് കോട്ടകളിൽനിന്ന് ആസൂത്രണോപായങ്ങൾ പ്രവചിക്കുന്നതെന്ന ആശയമാണ് ബിഷപ്പ് ന്യൂട്ടൺ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്. രോമാക്കാർ ഇത് തങ്ങളുടെ ഏഴ് കുന്നുകളുള്ള നഗരത്തിന്റെ ശക്തമായ കോട്ടയിൽനിന്ന് നിർവഹിച്ചു. ‘ഒരു കാലത്തേക്കു പോലും;’ സംശയമില്ല, അതൊരു പ്രവചനകാലം, 360 വർഷം. ഈ വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭബിന്ദു ഏത് സംഭവത്തിൽനിന്നാണ് കണക്കാക്കേണ്ടത്? സാധ്യതയോടെ, പിന്നാലെയുള്ള വാക്യത്തിൽ ദൃഷ്ടിഗോചരമാക്കപ്പെടുന്ന സംഭവത്തിൽനിന്നായിരിക്കും.”

“‘വാക്യം 25. അവൻ വലിയൊരു സൈന്യത്തോടുകൂടെ തെക്കിന്റെ രാജാവിനെതിരെ തന്റെ ശക്തിയും ധൈര്യവും ഉണർത്തും; തെക്കിന്റെ രാജാവും അത്യന്തം വലിയും പ്രബലവും ആയ സൈന്യത്തോടുകൂടെ യുദ്ധത്തിനായി ഉണർത്തപ്പെടും; എങ്കിലും അവൻ നിലനിൽക്കയില്ല; കാരണം അവർ അവന്റെ വിരുദ്ധമായി കുതന്ത്രങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യും.’

“23-വും 24-വും വാക്യങ്ങളാൽ, യെഹൂദ്യരും റോമക്കാരും തമ്മിലുള്ള കി.മു. 161-ലെ ഉടമ്പടിയുടെ ഈ വശത്തേക്കു, അതായത് റോം സർവ്വലൗകിക ആധിപത്യം നേടിയിരുന്ന കാലത്തേക്കു, നാം എത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ വാക്യം, തെക്കൻ രാജാവായ ഈജിപ്തിനെതിരായ ശക്തമായ ഒരു സൈനിക പ്രചാരണത്തെയും, മഹത്തായും ശക്തിയേറിയതുമായ സൈന്യങ്ങൾ തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു ശ്രദ്ധേയ യുദ്ധത്തെയും ദൃശ്യമാക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ റോമിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ യാഥാർഥ്യമായി സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?—സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ യുദ്ധം ഈജിപ്തും റോമും തമ്മിലുണ്ടായ യുദ്ധമായിരുന്നു; ആ പോരാട്ടം ആക്റ്റിയത്തിന്റെ യുദ്ധമായിരുന്നു. ഈ സംഘർഷത്തിലേക്കു നയിച്ച സാഹചര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് നമുക്ക് സംക്ഷിപ്തമായി ഒരു അവലോകനം നടത്താം.” ഉറിയാ സ്മിത്ത്, ദാനീയേലും വെളിപ്പാടും, 271–273.

തുടർന്നുവരുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തെയും അവസാനത്തെയും ദാനിയേൽ വീണ്ടും പരാമർശിക്കുന്നു.

> അവൻ വലിയൊരു സൈന്യ ത്തേ ാടുകൂടെ തെക്ക ിൻ രാജാവിനെതിരെ
> തന്റെ ശക്ത ിയും ധൈര്യ വും ഉണർത്ത ും; തെക്ക ിൻ രാജാവും
> അത്യ ന്ത ം വലിയതും ബലമുള്ള തുമായ സൈന്യ ത്തേ ാടുകൂടെ
> യുദ്ധ ത്ത ിനായി ഉണർത്ത പ്പെ ടും; എങ്ക ിലും അവൻ നിലനിൽക്ക ുകയി
> എന്തെ ന്ന ാൽ അവർ അവന്റെ നേരെ കുതന്ത്ര ങ്ങ ൾ ആലോചിക്ക ും.
> അതേ, അവന്റെ അന്ന ഭാഗം ഭക്ഷ ിക്ക ുന്ന വർ തന്നേ അവനെ
> നശിപ്പ ിക്ക ും; അവന്റെ സൈന്യ ം പ്രളയജലത്തെ പ്പേ ാലെ
> ഒഴുകിപ്പേ ാകും; അനേകർ കൊല്ല പ്പെ ട്ട വരായി വീഴും. ഈ
> ഇരുരാജാക്ക ന്മ ാരുടെയും ഹൃദയങ്ങ ൾ ദോഷം ചെയ്‌വാൻ തിരിയും;
> അവർ ഒരേ മേശയിങ്ക ൽ ഇരുന്ന ് അസത്യ ം സംസാരിക്ക ും; എങ്ക ിലും
> അതു വിജയിക്ക ുകയില്ല ; എന്തെ ന്ന ാൽ അന്ത ്യ ം ഇനിയും
> നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട സമയത്തേ ക്ക ുള്ള താകുന്ന ു. അപ്പേ ാൾ അവന
> ധനസമ്പ ത്തേ ാടുകൂടെ തന്റെ ദേശത്തേ ക്ക ു മടങ്ങ ും; അവന്റെ
> ഹൃദയം വിശുദ്ധ നിയമത്ത ിന്ന ു വിരോധമായിരിക്ക ും; അവൻ
> പ്രവർത്ത ികൾ നടത്ത ുകയും പിന്നെ സ്വ ന്ത ം ദേശത്തേ ക്ക ു മടങ്ങ
> ചെയ്യ ും. നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട സമയത്ത ു അവൻ വീണ്ട ും വന്ന ു തെക്ക
> തിരിയും; എങ്ക ിലും ഇത് മുമ്പ ിലത്തേ തുപോലെയോ
> പിന്ന ിലത്തേ തുപോലെയോ ആയിരിക്ക യില്ല . ദാനിയേൽ 11:25–29.

എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ ഗബ്രിയേൽ "ഖസോൻ" അഥവാ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷങ്ങളുടെ ദർശനം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് സമാപിക്കുമെന്നു തിരിച്ചറിവ് നൽകി; അതിനുശേഷം "അവസാനകാലം"കൊണ്ടു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട കാലഘട്ടം ആരംഭിക്കുമായിരുന്നു. ഈ ഭാഗത്തിൽ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട സമയം എന്നത് ബഹുദൈവാരാധക റോം ലോകത്തെ പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിച്ചിരുന്ന മുന്നൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങളുടെ അവസാനമാണ്. ഈ ഭാഗത്തിൽ "അവസാനകാലം" എന്നൊന്നുമില്ല; കാരണം ചരിത്രത്തിലെ ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനം വെളിപ്പെടേണ്ടതായിട്ട് മുദ്രയിട്ടു വെച്ച ഒന്നും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ദാനിയേൽ എട്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ, ഇരുപത്ത ിമുന്ന ൂറു വർഷങ്ങ ളോടൊ
തന്നേ അവസാനിച്ച രണ്ട ായിരത്ത ി അഞ്ഞ ൂറിരുപത് വർഷങ്ങ ളായ
ക്രോധത്ത ിന്റെ "അവസാനാന്ത ്യ "ത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള ദർശനം
"അവസാനകാലം" വരെ മുദ്രവെക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; കാരണം, ഇരു
ദർശനങ്ങ ൾക്ക ും നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട സമയമായിരുന്ന 1844-ൽ മൂന്ന
ദൂതന്റെ വെളിച്ച ം മുദ്രവിമുക്ത മായി. ദാനിയേൽ 11:30–36-ൽ, 1798-ൽ
"ആദ്യ ക്രോധം" അവസാനിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ആദ്യ ദൂതന്റെ വെളിച്ച ം
മുദ്രവിമുക്ത മാകുന്ന "അവസാനകാലം" എന്ന ു പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട
ഒരു കാലഘട്ട ം ഉണ്ട ായിരിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന ു. അതിനാൽ, പൗരസ്ത്യ
റോമിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള കാലപ്രവചനത്ത ിന് അവസാനകാലം
ഉണ്ട ായിരുന്ന ില്ല ; പകരം, മുന്ന ൂറ്റ ി അറുപത് വർഷങ്ങ ൾ എപ്പേ ാൾ
അവസാനിക്ക ുമെന്ന ു തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ഒരു നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട
മാത്രമേ ഉണ്ട ായിരുന്ന ുള്ള ു. എന്ന ാൽ 1798-ലെ നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട സ
1844-ലെ നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട സമയവും, രണ്ട ും "അവസാനകാലം" എന്ന ു

പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന കാലഘട്ട ത്ത ിൽ ഗ്രഹിക്ക പ്പെ ടേണ്ട സന്ദേ ശത്തെ മുദ്രവിമുക്ത മാക്ക ി.

റോം അതിന്റെ പ്രവചനകാലത്തിനുള്ളിൽ പ്രവചനാത്മകമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. “കാലം, കാലങ്ങൾ, അരകാലം”, “നാൽപ്പത്തിരണ്ട് മാസം”, “ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് ദിവസം”, “മൂന്നര വർഷം” എന്നിവ ഇരുണ്ട യുഗങ്ങളിൽ പാപ്പാസം ഭരിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വിവിധ ചിഹ്നങ്ങളിൽ ചിലതാണ്. മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെയും ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കാലപരിധി നൂറ്റി ഇരുപത്താറ് വർഷമാണ്. നൂറ്റി ഇരുപത്താറ് എന്നതും ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് ദിവസങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; കാരണം അത് ആ സംഖ്യയുടെ ദശാംശമോ പത്തിലൊന്നോ ആകുന്നു. 1863-ലെ കലാപത്തിൽ നിന്ന് 1989-ൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട സമയത്തേക്കുള്ള നൂറ്റി ഇരുപത്താറ് വർഷങ്ങൾ, 1989 ദൈവം തന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തോടുള്ള നിയമിതസമയമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഈ പഠനം നാം തുടരും.

> “നാം തിരുവെഴുത്ത ുകളെ എങ്ങ നെ പരിശോധന നടത്ത ണം?
> ഉപദേശസിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ളുടെ നമ്മ ുടെ കൂറ്റ ൻ തറവാരങ്ങ ൾ ഒന്ന ിന്
> പിന്ന ാലെ ഒന്ന ായി നാം കുത്ത ിനിർത്ത ി, പിന്നെ മുഴുവൻ
> തിരുവെഴുത്ത ിനെയും നമ്മ ുടെ സ്ഥ ാപിതാഭിപ്രായങ്ങ ളോട്
> പൊരുത്ത പ്പെ ടുത്ത ാൻ ശ്രമിക്ക ണമോ? അല്ലെ ങ്ക ിൽ നമ്മ ുടെ
> ആശയങ്ങ ളെയും ദൃഷ്ട ികോണങ്ങ ളെയും തിരുവെഴുത്ത ുകളിലേക്ക ു
> കൊണ്ട ുവന്ന ്, സത്യ ത്ത ിന്റെ തിരുവെഴുത്ത ുകളാൽ നമ്മ ുടെ
> സിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ളെ എല്ല ാ വശങ്ങ ളിലും അളക്ക ണമോ? ബൈബിൾ
> വായിക്ക ുന്ന വരിലും അതു ഉപദേശിക്ക ുന്ന വരിലും അനേകർ, തങ്ങ ൾ
> ഉപദേശിക്ക ുകയോ പഠിക്ക ുകയോ ചെയ്യ ുന്ന വിലയേറിയ സത്യ ത്തെ
> ഗ്രഹിക്ക ുന്ന ില്ല . സത്യ ം വ്യ ക്ത മായി അടയാളപ്പെ ടുത്ത ി
> കാണിച്ച ിരിക്ക ുമ്പേ ാഴും മനുഷ്യ ർ തെറ്റ ുകൾ പോഷിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; അവ
> തങ്ങ ളുടെ ഉപദേശങ്ങ ളെ ദൈവവചനത്ത ിലേക്ക ു കൊണ്ട ുവന്ന ്,
> തങ്ങ ളുടെ ആശയങ്ങ ൾ ശരിയാണെന്ന ു തെളിയിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു
> ദൈവവചനത്തെ തങ്ങ ളുടെ ഉപദേശങ്ങ ളുടെ വെളിച്ച ത്ത ിൽ
> വായിക്ക ാതെ ഇരുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, അവർ അന്ധ കാരത്ത ിലും
> അന്ധ തയിലും നടക്ക ുകയില്ല ായിരുന്ന ു, തെറ്റ ിനെയും ചേർത്ത ്
> പിടിക്ക ുകയില്ല ായിരുന്ന ു. അനേകർ തിരുവെഴുത്ത ിലെ വചനങ്ങ ൾക്ക
> തങ്ങ ളുടെ സ്വ ന്ത ം അഭിപ്രായങ്ങ ൾക്ക ് അനുകൂലമായ അർത്ഥ ം
> നൽകുന്ന ു; അങ്ങ നെ അവർ ദൈവവചനത്തെ തെറ്റ ായി
> വ്യ ാഖ്യ ാനിക്ക ുന്ന തിനാൽ തങ്ങ ളെത്ത ന്നെ വഴിതെറ്റ ിക്ക ുകയും
> മറ്റ ുള്ള വരെ വഞ്ച ിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. നാം ദൈവവചനം പഠിക്ക ാ
> ആരംഭിക്ക ുമ്പേ ാൾ, അതു വിനീതഹൃദയങ്ങ ളോടുകൂടി
> ചെയ്യേ ണ്ട താണ്. സകല സ്വ ാർത്ഥ തയും, സകല നവീനതാപ്രിയവും,
> ഉപേക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്. ദീർഘകാലമായി ചേർത്ത ുപിടിച്ച ിരുന്ന

അഭിപ്രായങ്ങൾ അപ്രമാദ്യമാണെന്ന് കരുതരുത്. തങ്ങളുടെ ദീർഘകാലപരമ്പരാഗതങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ യെഹൂദന്മാർ തയ്യാറാകാതിരുന്നതാണ് അവരുടെ നാശത്തിനിടയായത്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളിലോ തിരുവെഴുത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലേ യാതൊരു പിഴവും ഉണ്ടെന്നു കാണാൻ അവർ നിർണയമായും വിസമ്മതിച്ചു; എന്നാൽ മനുഷ്യർ ചില ആശയങ്ങൾ എത്ര ദീർഘകാലമായി പുലർത്തിയിരുന്നാലും, അവ എഴുതപ്പെട്ട വചനത്താൽ വ്യക്തമായി പിന്തുണയ്ക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടണം.”

“സത്യത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ നിലപാടുകൾ പരിശോധനക്കും വിമർശനത്തിനും തുറന്നുകാണിക്കാൻ മടികാണിക്കയില്ല; അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെയും ധാരണകളെയും എതിർക്കപ്പെടുമ്പോൾ അസ്വസ്ഥരാകുകയും ഇല്ല. നാൽപ്പത് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഞങ്ങ ഇടയിൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് ഇതേ ആത്മാവായിരുന്നു. വിശ്വാസത്തിലും ഉപദേശത്തിലും ഞങ്ങൾ ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതി ആത്മഭാരത്തോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഒത്തുകൂടുമാ കാരണം ക്രിസ്തു വിഭജിക്കപ്പെട്ടവൻ അല്ല എന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു സമയത്ത് ഒരു വിഷയമെന്ന ക്രമത്തിൽ പരിശോധനയ്ക്കായി എടുത്തിരുന്നു. ഈ പരിശോധനാ സഭകളെ ഗൗരവഭാവം ചിഹ്നീകരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. തിരുവെഴുത്തുകൾ ഭയഭക്തിയോടെ തുറന്നിരുന്നു. സത്യത്തെ ഗ്രഹിപ്പാൻ കൂടുതൽ യോഗ്യരാകേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഉപവസിച്ചിരുന്നു. ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷവും എന്തെങ്കിലും വിഷയ മനസ്സിലാകാതിരുന്നാൽ, അതു ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നു; ഓരോരുത്തനും തന്റെ അഭിപ്രായം സ്വതന്ത്രമായി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു; തുടർന്ന് ഞങ്ങൾ വീണ്ടും പ്രാർത്ഥനയിൽ മുട്ടുകുത്തുമായിരുന്നു ക്രിസ്തുവും പിതാവും ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളും ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നു, ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു ഒരേ ദൃഷ്ടിയോടെ കാണുവാൻ സഹായിക്കണമേ എന്നു ഉത്സുകമായ യാചനകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഉയർന്നുപോകുമായിരുന്നു. അനേകം കണ്ണുനീർ വാർന്നു. ഒരാൾ ഒരു വേദഭാഗം താൻ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ മറ്റൊരാൾക്കു മനസ്സിലാകാതിരുന്നതിനാൽ അവന്റെ ഗ്രഹണശക്തിയുടെ മന്ദതയെക്കുറിച്ച് ഒരുസഹോദരൻ മറ്റൊരു സഹോദരനെ ശാസിച്ചാൽ, ശാസിക്കപ്പെട്ടവൻ പിന്നീടു തന്റെ സഹോദരന്റെ കൈപിടിച്ചു, ‘ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നമുക്ക് ദുഃഖിപ്പിക്കരുത്. യേശു നമ്മോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു; നമുക്ക് വിനീതവും പഠിപ്പെടുവാൻ തയ്യാറായതുമായ ആത്മാവിനെ നിലനിർത്താം’ എന്നു പറയും; അങ്ങനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ട സഹോദരൻ, ‘എന്നെ ക്ഷമിക്കണം, സഹോദരാ, ഞാൻ നിന്നോടു അന്യായം ചെയ്തു’ എന്നു പറയും. പിന്നെ ഞങ്ങൾ മറ്റൊരു പ്രാർത്ഥനാസമയത്തിനായി വീണ്ടും മുട്ടുകുത്തുമായിരുന്നു. ഇപ്രക ഞങ്ങൾ അനേകം മണിക്കൂറുകൾ ചെലവഴിച്ചു. സാധാരണയായി ഒരു

സമയത്ത ് നാലു മണിക്ക ൂറിൽ കൂടുതൽ ഞങ്ങ ൾ ഒരുമിച്ച ു
പഠിച്ച ിരുന്ന ില്ല ; എങ്ക ിലും ചിലപ്പേ ാൾ, ഞങ്ങ ളുടെ കാലത്തേ ക്ക ുള്ള
സത്യ ം ഞങ്ങ ൾ ഗ്രഹിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു, തിരുവെഴുത്ത ുകളുടെ
ഗൗരവപൂർണമായ പരിശോധനയിൽ മുഴുവൻ രാത്രി
ചെലവഴിക്ക പ്പെ ട്ട ു. ചില അവസരങ്ങ ളിൽ ദൈവത്ത ിന്റെ ആത്മ ാവ്
എന്റെമേൽ വരികയും ദൈവം നിയമിച്ച മാർഗ്ഗ ത്ത ിലൂടെ ദുഷ ്കരമായ
ഭാഗങ്ങ ൾ വ്യ ക്ത മായി വരികയും ചെയ് തു; അപ്പേ ാൾ സമ്പ ൂർണ്ണ
ഐക്യ ം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. ഞങ്ങ ൾ എല്ല ാവരും ഏകമനസ്സ ും ഏകാത്മ ാ
ഉള്ള വരായിരുന്ന ു.

"തിരുവെഴുത്തുകൾ ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് വളച്ചൊടിക്കപ്പെടാതിരിക്കണമെന്നത് ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും ആകാംക്ഷയോടെ അഭിലഷിച്ചു. ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന, ഗൗണപ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ദീർഘമായി നിലകൊള്ളാതിരുന്നതിനാൽ, ഞങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര ചെറുതാക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും ഭാരമായിരുന്നത്, സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്ന ഒരു അവസ്ഥ ഉണ്ടാകുന്നതായിരുന്നു—അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ, അവനും പിതാവും ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നു. ചിലപ്പോൾ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരാളോ രണ്ടാളോ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദർശനത്തിനെതിരെ ദൃഢമായി നിലകൊള്ളുകയും ഹൃദയത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക വികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു; എന്നാൽ ഈ മനോഭാവം പ്രകടമായപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ അന്വേഷണം നിർത്തിവെക്കുകയും യോഗം പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു, അങ്ങനെ ഓരോരുത്തർക്കും പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തെ സമീപിക്കുവാനും, മറ്റുള്ളവരുമായി സംഭാഷണം നടത്താതെയെ, ഭിന്നതയുള്ള വിഷയത്തെ പഠിക്കുവാനും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള വെളിച്ചം അപേക്ഷിക്കുവാനും അവസരം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു. സൗഹൃദഭാവത്തിന്റെ പ്രകടനങ്ങളോടെ ഞങ്ങൾ വേർപിരിഞ്ഞു, കൂടുതൽ പരിശോധനയ്ക്കായി കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ വീണ്ടും കൂടിച്ചേരേണ്ടതിന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി ഞങ്ങളുടെമേൽ പ്രത്യേകമായി ഇറങ്ങിവന്നു; വ്യക്തമായ വെളിച്ചം സത്യത്തിന്റെ വിഷയങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കരയുകയും ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ യേശുവിനെ സ്നേഹിച്ചു; ഞങ്ങൾ ഒരുത്തരെയൊരുത്തൻ സ്നേഹിച്ചു."

"ആ ദിവസങ്ങ ളിൽ ദൈവം ഞങ്ങ ൾക്ക ായി പ്രവർത്ത ിച്ച ു, സത്യ ം
ഞങ്ങ ളുടെ ആത്മ ാക്ക ൾക്ക ു വിലയേറിയതായിരുന്ന ു. ഇന്ന ് നമ്മ ു
ഐക്യ ം പരീക്ഷ ണത്ത ിന്റെ പരിശോധനയെ സഹിച്ച ുനിൽക്ക ുന്ന
സ്വ ഭാവമുള്ള തായിരിക്കേ ണ്ട ത് അനിവാര്യ മാണ്. മുകളിലുള്ള
വിദ്യ ാലയത്ത ിനായി നാം പരിശീലിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തിന്ന ു ഇവിടെ നാം
ഗുരുവിന്റെ വിദ്യ ാലയത്ത ിലാകുന്ന ു. ക്രിസ ്തുസദൃശമായ രീതിയിൽ
നിരാശയെ സഹിക്ക ുവാൻ നാം പഠിക്ക ണം; ഇതിലൂടെ

പഠിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന പാഠം ഞങ്ങ ൾക്ക ു അത്യ ന്ത ം പ്രാധാന്യ മുള്ള തായിരിക്ക ും.”

“നമുക്ക് പഠിക്കേണ്ട പാഠങ്ങൾ അനേകം ഉണ്ട്; അതുപോലെ മറന്നുകളയേണ്ടതും, മറന്നുകളയേണ്ടതും അനേകം ഉണ്ട്. ദൈവവും സ്വർഗ്ഗവും മാത്രമേ അച്യുതങ്ങളായുള്ളൂ. തങ്ങൾ ഒരിക്കലും പ്രിയമായി കരുതിയ ഒരു ദർശനം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുകയില്ല, ഒരു അഭിപ്രായം മാറ്റേണ്ട സാഹചര്യം ഒരിക്കലും വരികയില്ല എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർ നിരാശരാകും. നാം നമ്മുടെ സ്വന്തം ആശയങ്ങളെയും അഭിപ്രായങ്ങളെയും ദൃഢനിശ്ചയപൂർവമായ പിടിവാശിയോടെ പിടിച്ചുപറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നിടത്തോളം, ക്രിസ്തു പ്രാർത്ഥിച്ച ആ ഐക്യം നമുക്കു ലഭിക്കയില്ല.” Review and Herald, July 26, 1892.